

Publicerad 2010-08-24 08:56 av LenaJohansson

Gnider mina handflator

finner din kropp död
utanför min dörr

mitt hjärta slår några extra slag
för minnen, jag inte glömt

för känslan, känns som jag drömt

i drömmen i natt,
såg jag dig tom på kärlek

med armarna bestämt framför kroppen, i kors
din blick så hård och tom,

på empati och samförstånd

så min bild av dig förändrades i ett slag
du blev, och kom att framstå

som en främling, i mina minnen
skvallrar ännu känslan

av familj

men jag låter det vara, jag släpper
smärtan

jag släpper, det undertryckta i mig

jag släpper, lever kvar

med erfarenheten av ett möte,
som i mångt och mycket var sann

i det eteriska, och det jordiska
gnider jag ut i mina handflator,

låter det brinna,

försvinna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LenaJohansson med Poeter.se id #9122 innehar upphovsrätten